

VRIENDEN

OOSTENDE

MU.ZEE

Nr. 94

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

DE
B
B

Joseph Willaert, Pakhuis A. Degroote 1968,
250x280 cm, inv. 00.099, collectie Mu.ZEE

jaargang 24 | Driemaandelijks tijdschrift | april - mei - juni 2023

Identificatienummer: P006345

Afgiftekantoor Oostende 1

Verantw. uitgever: Martine Meire, voorzitter | Roekstraat 4 | 8400 Oostende

HET BELANG VAN KUNST EN ERFGOED?

Goeie vraag, moeilijk antwoord

In de Koninklijke Bibliotheek van België in Brussel ligt een van de grootste erfgoedschatten ter wereld (niet helemaal Toetanchamon maar toch). Maar voor zeer weinig Belgen zal dat Erfgoed ook maar van enig Belang zijn. Het betreft een 300-tal werken uit de bibliotheek van de Hertogen van Bourgondië. Oorspronkelijk telde die 950 handschriften op perkament uit de 14e en 15e eeuw. Toen Filips II eind 16e eeuw de uitgebreide bibliotheek gedeeltelijk 'verhuisde' naar Spanje, werden alleen de nieuwe 'gedrukte' werken meegenomen. In de handgeschreven oude 'brol' was hij niet geïnteresseerd. Na de brand in 1731 die het Coudenbergpaleis vernielde maar waar de overgebleven werken werden bewaard, bleven nog een 300-tal perkamenten stuks over. Die werden tijdens de brand door de ramen op straat gegooid. Deze werken (280 exemplaren, het kan soms ook Belang hebben om precies te zijn) waaronder de persoonlijke gebedenboeken van Filips de Stoute en de Goede, behoren nu tot ons dierbaarste en kostbaarste Erfgoed. Van relativiteit gesproken.

Een volgorde van Belangen?

Wanneer wordt een goed, Erfgoed? Ten tijde van Filips II blijkt nog niet na honderd jaar. Maar in veel gevallen vindt 'men' dat 50 jaar al voldoende oud is om opgenomen te worden in het kasboek der erfgoederen. En dan is er de categorie 'beschermde' Erfgoed. Daar valt zelfs een soort kokosnoten uit de Seychellen onder. Onlangs diende het Mexicaans ministerie van Cultuur een klacht in tegen een velling in Amsterdam van Oud-Mexicaanse voorwerpen van tussen 200 voor en 1200 na Christus omdat ze tot het 'beschermde' Mexicaanse Erfgoed behoren. Er bestaat dus ook Erfgoed dat niet hoeft beschermd te worden. Wat kan het Belang daarvan zijn?

De klimaatactivisten die zich laten vastlijmen aan kunstwerken in musea stellen de plaats van Kunst in vraag in de orde van belangrijkheid: 'Wat is meer waard, Kunst of leven?'

"Erst kommt das Fressen, und dann die Moral", schreef Berthold Brecht al enige tijd geleden. Het is wellicht een onbegonnen taak om een volgorde op te stellen van alle Belangen naar gelang van belangrijkheid voor, ja, voor wie? Voor wat? Het individu, de familie, de leefgemeenschap, de natie, het continent, de wereld? Probeer maar.

Maar goed, ongetwijfeld komt 'das Fressen' noodgedwongen als eerste, 'das Trinken' als tweede, en 'die Kleidung' wellicht als derde... maar wanneer duiken 'Kunst' en 'Erbgut' op in lijst van Brecht?

Familiefoto's behoren soms tot het dierbaarste Erfgoed van de familie maar zijn van 0,0 waarde of Belang voor wie niet tot die bepaalde kring behoort.

Belang kan ook zeer plaatsgebonden zijn. Door mijn werk in de katoenwereld heb ik veel musea kunnen bezoeken zowat overal in de wereld. Tot mijn grote verbazing heb ik vastgesteld dat in musea in Australië en in Latijns-Amerika ook hopen kunstwerken

hangen van wat wij de impressionisten, expressionisten, kubisten enz... noemen. Maar daar dan allemaal van plaatselijke beroemdheden waar een Europeaan nog nooit van gehoord of over gelezen heeft, maar die daar ter plaatse gewoon dezelfde strekkingen vertegenwoordigen die hier door de Renoirs, Van Goghs en Picasso's worden bepaald.

Kunstwerken komen vast hoog in de lijst van verzamelaars (of beleggers), bij liefhebbers al iets lager en bij de occasionele kijker wellicht helemaal onderaan. Dit is geen natuurlijke selectie. Belangstelling gevolgd door Belang kan worden aangeleerd. Belangstelling voor Kunst, Erfgoed of geschiedenis zit bij weinigen in de genen. Ik bezocht kunstgalerijen met mijn vader in het Gentse vanaf mijn twaalf jaar. Daardoor ben ik zelf collectionneur geworden en ligt het Belang van Kunst in de allerhoogste regionen van mijn Brecht-lijst. Voor liefhebbers (of professionelen) van geschiedenis komt het Erfgoed wellicht op diezelfde hoge plaats. Bij mij komt Erfgoed na Kunst, maar vóór literatuur (die ik al bijna helemaal niet meer lees) om nog van poëzie te zwijgen. Wat is het Belang voor een stad dat er al dan niet stadsdichters zijn? Het enige Belang is er wellicht voor de stadsdichter zelf. Maar dat is dus vloeken in de kerk van andere belangstellenden die wel van poëzie houden en liever fictieve verhalen lezen dan echt gebeurde feiten. Maar in Syrië en in Afghanistan leven evengoed mensen die niets liever doen dan Kunst en Erfgoed met de grond gelijk te maken. Misdaad of relativiteit? De calvinisten deden het hen voor bij ons in de 16e eeuw.

Relatieve begrippen

Zelfs in het dagelijks woordgebruik zijn Kunst en Belang en Erfgoed ook al niet zonder zorgen. In de Europese diplomatie is het gebruik van de woorden 'macht' en 'Belang' taboe. 'Waarde' mag er wel nog gebruikt worden. Aan de Vlaamse kust werd onlangs de traditie van kinderen die strandbloemen maken van crêpepapier erkend als, hou u vast: 'Immaterieel Cultureel Erfgoed'.

Kunst betekent eigenlijk onecht, denk maar aan 'kunstgebit' en Erfgoed komt van erven dat echter ook aan de basis ligt van erfzonde. Ons Erfgoed is dus niet noodzakelijk goed, maar wat je erft, daar zit je mee, veel keuze heb je niet. Er ligt een wereld van verschil tussen universeel noodzakelijk Belang en de belangstelling die men erft door opvoeding, ervaring en waar dat allemaal gebeurt.

Dus: Kunst en Erfgoed hebben zeker Belang, maar het zijn alle drie zeer relatieve begrippen.

Maar als je ziet hoe het Vlaams Kunst(erfgoed), de Phoebus-collectie, in bezit van Fernand Huts maanden in Denver en Dallas wordt tentoongesteld om later in de KBC-toren in Antwerpen terecht te komen, na dat het al heel Europa heeft bezocht, dan moet zelfs de scepticus toegeven dat Kunst en Erfgoed toch wel Belang hebben zowel esthetisch, historisch als economisch.

Herman Soetaert

lid van de Vrienden MuZee en fervent lezer van Pro Luce

OVERZICHT ACTIVITEITEN APRIL - NOVEMBER 2023

ZIE WWW.VRIENDENMUZEE.BE/AGENDA OF OP ONZE FACEBOOKPAGINA

Algemene ledenvergadering 2023

» Algemene ledenvergadering 2022

13 MEI: ALGEMENE VERGADERING VRIENDEN MU.ZEE

De Raad van Bestuur nodigt u graag uit voor de Algemene ledenvergadering op zaterdag **13 mei 2023** om **10.15 uur** in Mu.ZEE, auditorium, derde verdieping.

Het programma

- **Verwelkoming**
Door Martine Meire, voorzitter Vrienden van Mu.ZEE
- **Werkingsverslag 2022**
Door Johan Van Roose, secretaris
- **Financieel verslag 2022**
Door Joël Nieuwenhuyse, penningmeester
Oproep Commissarissen voor kwijting van de bestuursleden
- **Goedkeuring wijziging statuten**
- **Verkiezing bestuursleden**
- **Feesttoespraak**
Door Annelies Storms, directeur Vrije Tijd van de stad Oostende
- **Slotwoord**
Door Bart Plasschaert, schepen van Cultuur en Vrije Tijd

Nadien wordt u een glaasje aangeboden door het bestuur, op verdieping 2A in Mu.ZEE

Degustatiemenu in Chalet Minigolf

Aperitief naar keuze

Garnaalkroketjes met brood en groentegarnituur
Kabeljauwhaasje of Entrecote met kroketjes/frietten en groenten

Coupe vanille of Dame blanche

Incl. witte en rode wijn, plat en bruiswater.

Prijs per persoon: € 50

Voor het degustatiemenu dat rond 12.45 uur aanvangt, schrijft u vóór 28 april € 50 p.p. over op rekening BE16 0012 0908 3374 met de vermelding 'AV 13/05' en uw keuze: vis of vlees. Om kosten te besparen ontvangt u geen persoonlijke uitnodiging meer.

Leden die dit willen, kunnen de wijzigingen aan onze statuten voor de vergadering inkijken. Gelieve daarvoor een mail te sturen naar: meire.martine@gmail.com.

Onze statuten vermelden het volgende over de bestuurders:

HOOFDSTUK IV- Bestuur

Art. 11. De raad van bestuur bestaat uit minimum drie leden en telt maximaal 12 leden. Leden kunnen zich pas verkiesbaar stellen als lid van de raad van bestuur na drie jaar lidmaatschap van de vereniging.

Het mandaat van de leden van de raad van bestuur vervalt door ontslag, afzetting of overlijden.

De volgende personen of groepen kunnen door hun beroep of functie niet in aanmerking komen als lid van de raad van bestuur: galerijhouders, beroepskunstkritici en -kunstjournalisten, beeldende kunstenaars, personen die een politiek ambt bekleden (met uitzondering van de schepen van cultuur).

De leden van de raad van bestuur worden door de algemene vergadering, bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden, aangesteld voor een termijn van zes jaar. Om de drie jaar wordt de helft van de leden van de raad van bestuur vernieuwd. Uittredende leden zijn herkiesbaar.

Er zijn vier functies verkiesbaar: penningmeester, adviseur archief en erfgoed, websitebeheerder en reisleader. Kandidaten voor een van die functies van lid van de Raad van Bestuur dienen hun gemotiveerde kandidatuur in bij de voorzitter, voor 1 mei 2023 via meire.martine@gmail.com

Ensoriana

ENSORHERDENKING

Op zaterdag **15 april 2023** organiseert de dienst Cultuur de jaarlijkse Ensorherdenking in het Duinenkerkje, Dorpstraat in Mariakerke/Oostende. De beroemde Oostendse meester fascineert nog steeds en leeft meer dan ooit in Oostende.

Om **15.00 uur** kunt u genieten van een concert met Karen Vermeiren en Hans Van Kerckhoven waarbij Karen Vermeiren de vocale partijen voor haar rekening neemt en Hans Van Kerckhoven instrumentale virtuositeit met viool tentoonstelt.

Om **16.00 uur** eren diverse culturele organisaties de Oostendse meester met bloemen naar aanleiding van zijn geboortedatum (13 april 1860).

» Bloemenhulde 2022 © Valère Prinzie

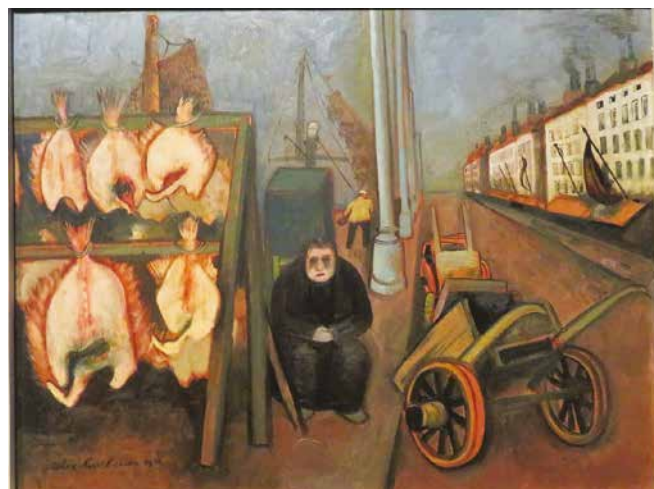
FELIX NUSSBAUM: VISMARKT 1936

Een van de wandelingen die ik het liefst begeleid, is de Visserskaaiwandeling, omdat er op een relatief korte afstand zoveel interessante items te zien, te tonen en te duiden zijn. Bovendien verwijzen op het parcours monumenten, gebouwen én kunstwerken naar het alledaagse leven maar ook naar illustere personen en 'getekende' periodes uit de nabije of verre geschiedenis: de Visserskaai door de eeuwen heen, de Vissersopstand, de belle époque en de invloed van het koningshuis, WOII, de IJslaanvaart en de kustvisserij, het oude Visserskwartier en de visstalletjes, het zicht op de Oosteroever met vuurtoren en nieuwbouw, wat er overblijft van de 'culinaire kilometer', ooit een 'pseudoniem' van de Visserskaai, de werkzaamheden in het kader van de blue energy, de kustverdediging en de festivals. De lijst is niet limitatief.

Bereik je de 'Vistrap' vanuit het station, dan merk je misschien een afbeelding van de kleurtekening 'De vismarkt aan de Bonenstraat in Oostende' (pastel op papier) aan de zijkant van het gebouw. Het is een werk van Julius Collen-Turner uit 1939. Hij verlaat zoals zovelen nazi-Duitsland in 1936 en komt terecht in Oostende, de stad van zijn vrouw. Maar in mei 1940 wordt hij als Duitser opgepakt en gedeporteerd naar een Zuid-Frans interneringskamp. Dat laatste overkomt ook kunstenaar Felix Nussbaum (Osnabrück 1904-1944 Auschwitz-Birkenau). Nussbaum had wat met Oostende. Hij bezocht de stad in 1928, bewonderde Ensor en maakte er naar eigen zeggen "... een groot aantal mijner beste tekeningen". Hij zuigt als het ware het macabere en de maskeraferelen bij Ensor op. In 1935 belandt hij "an einem stürmischen Februartag" samen met zijn vrouw Felka Platek vanuit Parijs terug in zijn vertrouwde (en relatief goedkope) Oostende, maar nu als exilkunstenaar. Hij houdt van de zee en de haven waar de "Seewind die freien Wimpel an hundert Schiffsmasten gleichzeitig flattern liess". Het echtpaar huurt een kamer op de Christinahelling en Felix werkt verder. Angst en beklemming zijn zo van zijn gouaches af te lezen, hoewel hij die ook soms met humor probeert te relativeren. Felix en Felka blijven in Oostende tot september 1937. Op 6 oktober trouwen ze in Brussel. Na zijn internering in Zuid-Frankrijk kan Felix Nussbaum in de zomer van 1940 naar Brussel terugkeren waar hij met Felka onderduikt. Felix verbergt heel wat van zijn kunstwerken bij vrienden. Op 20 juni 1944 wordt het echtpaar opgepakt en op 31 juli 1944 worden ze vanuit Mechelen met het laatste transport naar Auschwitz getransporteerd... een zekere dood tegemoet.

Het hier afgebeelde olieverfschilderij 'Vismarkt' (1936 of 1937, olie op triplex 50,8 x 65,4 cm) ook wel getiteld 'Vissersvrouw aan de haven' van de Duitse (exil-)kunstenaar Felix Nussbaum zag ik in het echt in het Felix Nussbaum-huis (1998, met uitbreiding 2011) in Osnabrück in november 2021. De architect is Daniel Libeskind die ook de nieuwe vleugel van het Joods Museum in Berlijn (2001) ontwierp. Hij noemde zijn creatie in Osnabrück 'Museum zonder uitgang', vermoedelijk een verwijzing naar Nussbaums jarenlange vlucht en uiteindelijk zijn uitzichtloze levenstoestand nadat hij de eerste keer opgepakt werd. En dat gevoel krijg je wel als je erin ronddooft: onverwachte kruispunten, bevangen ruimtes, scherpe hoeken, hoge betonnen wanden en doodlopende gangen. Ik wou al lang dat museum in Nussbaums

geboortestad bezoeken na het lezen van 'Orgelman, Felix Nussbaum, een schildersleven' van Mark Schaevers, bekroond met de Gouden Boekenuil 2015. Een heel hoofdstuk (pp.133-170) is aan Oostende gewijd. Mark Schaevers stelt vast dat "hij zijn kleuren nooit laat schreeuwen maar in Oostende gebruikt hij wel een heel somber palet: veel grijs, bruin en oker. (...) Boten en masten domineren zijn Oostends werk. (...) Hij is niet de man van de marines, maar van de havengezichten; hij schilderde er tientallen." Daarbij viel zijn oog op visserstypes, droogvis, netten en bolders.

» 'Fischmarkt' ('Fischfrau am Hafen') sgniert und datiert: Felix Nussbaum 1936
Osnabrück, Felix-Nussbaum-Haus – Leihgabe der Niedersächsischen Sparkassenstiftung

Het schilderij 'Vismarkt' is precies in tweeën verdeeld met rechts de egale witte logementshuizen met rokende schoorstenen en boven de horecaluifels zwarte vlaggen: het eindeloze perspectief van de Visserskaai en de lege viskarren. Links staat prominent het droogrek met overgrote nog bloederige pladijs(?)exemplaren. Daarnaast nietig maar toch opvallend, de ineengedoken zwarte vissersvrouw met uitgelopen zwartomrande ogen, precies geankerd op de kaai met bolderbenen: aan het wachten (op klanten?) komt geen einde. Of wacht ze op de onvermijdelijke dood die iedereen meeneemt? Achter haar de rij verlichtingspalen, enkele masten, een consument of visser. Die oranje kleuren in de vissen, karren en luifels zijn als lichtpunten in een zwaar geladen atmosfeer. Maar hoe kan je dit werk interpreteren? In Eva Berger e.a., 'FELIX NUSSBAUM, Verfemte Kunst, Exilkunst, Widerstandskunst', vierde herwerkte en uitgebreide uitgave 2007 op blz. 238, ziet een auteur in deze 'Vismarkt' het volgende: "Nussbaum neemt de metafoor van het hopeloze wachten (in een desolate omgeving) weer op in een havenbeeld dat veel duidelijker verwijst naar zijn emigrantensituatie." Dat kan als je ook ander werk uit zijn Oostendse periode beschouwt en zwarte vlaggen duiken geregeld op in zijn werk. Maar in juni 1936 waren er stakingen in heel Europa en ook in België met Antwerpen als brandpunt. In Oostende volgden de havenarbeiders en die van de UCB-fabriek; maar ook de cafébedienden en het hotelpersoneel staakten voor een beter loon. Kunnen die zwarte vlaggen

ook daarnaar verwijzen? Juist voor het Oostendse zomerseizoen moest beginnen ... geen volk: leegte en wachten? De invloed van de metafysische kunst van Giorgio De Chirico is in heel wat van zijn werk sterk aanwezig en Nussbaum hoeft daar niet altijd vreemde objecten voor te combineren.

Prachtige kleurrijke stillevens, heel aparte sprekende (zelf)portretten, haven- en kustgezichten, surrealistische taferelen, mysterieuze maskerades, wrang-tragische uitbeeldingen van vervolging en dood, de mens in zijn diepste zijn ... Wat ben ik blij dat veel werk van Nussbaum gespaard bleef en graag suggereer ik de lezers van Pro Luce om het Felix-Nussbaum-Haus in Osnabrück te bezoeken. Overigens kun je in Osnabrück ook een hele week gevuld krijgen, zeker als je ook van fietsen houdt.

Julius Collen-Turner, 'Vismarkt te Oostende' (1939)

Venetiaanse Gaanderijen

TERUGBLIK OP DE EXPO 'HEAD TURNING'

Curator en kunstenaar Rik Delrue gaf een 20-tal Vrienden op vrijdag 13 januari 2023 een dieper inzicht in de problematiek van (jong)dementie, zowel voor de patiënt zelf als voor de naasten, mantelzorgers en verpleegkundigen. Schriftelijke en visuele getuigenissen, die ook verwerkt zijn in beeldende kunst, schetsen een beeld. (FS)

Uitleg door curator Rik Delrue

TERUGBLIK OP DE EXPO 'STILLE LEVENS (MET DE ZEE ALS ACHTERGROND)'

27 Vrienden werden op 23 februari begeistert door de bevolgen uitleg van curator Koen Broucke bij de tentoonstelling 'Stille levens'. Vertrekkend van de verzameling in de etalage van de voormalige schelpenwinkel Vanhoeck op de Groentemarkt, stelde hij een expo samen met verschillende vormen van stillevens: schelpen & flesjes, bloemen & fruit, schedels & vanitas. Bij het thema materie & compositie gaan herkenbare vormen en abstractie met elkaar in dialoog. De selectie van Koen Broucke toont werk van meer dan 40 kunstenaars, onder wie hijzelf, veel hedendaagse Oostendse kunstenaars, Spilliaert, Permeke, Brusselmans, Morandi... (FS)

Voorzitter Martine Meire verwelkomt de Vrienden

Een bevolgen Koen Broucke geeft uitleg

Venetiaanse Gaanderijen + Garden Party

KUNST ZAKEN - TE GAST BIJ JOSEPH WILLAERT

Els Vermeersch van Compagnon d'Art is de curator van de tentoonstelling 'KUNST ZAKEN - te gast bij Joseph (Jef) Willaert' in de Venetiaanse Gaanderijen, van 1 juli tot 5 november 2023.

Mu.ZEE heeft van Jef Willaert, een Oostends kunstenaar, slechts een vijftal kunstwerken in de collectie, maar curator Els Vermeersch slaagde erin om een overzichtstentoonstelling te brengen met een tachtigtal werken van Joseph Willaert in zijn thuisstad Oostende.

Jef Willaert (23 april 1936 – 2 april 2014) valt op door zijn unieke beeldtaal en is niet in één vakje te duwen. Zijn schilderijen zijn als gekleurde verhalen. Het werk van Willaert is verwant met het hyperrealisme, de pop art en de nieuwe visie. Poëzie en humor zijn nooit ver weg. Jef Willaert werd geboren in Leke en komt als 14-jarige in Oostende wonen. Hij loopt school in het Onze-Lieve-Vrouwecollege en blijft, op een paar passages na, tot aan zijn dood wonen en werken in Oostende.

Zijn werk behoort tot het collectief geheugen. Jarenlang was zijn 'rode brievenbus' de begingeneriek van Kunst Zaken, het programma dat aansloot op het BRT-journaal. Zijn 'Promenade' is een werk van ca. 200 meter lang in de metro van Brussel. De vorm van het werk is geïnspireerd op de Venetiaanse Gaanderijen en is gemaakt in de ruimtes naast het station van Oostende.

➤ Garden Party 2022

De eenvoud en de geestigheid in zijn werk zorgen voor een brede toegankelijkheid. Wie dieper graaft, vindt een meezinnige gelaagdheid. Je kunt het oeuvre van Willaert binnenstappen via diverse deuren: het beeldverhaal, de taal, de poëzie en de humor. De deur van de gastenkamer brengt ons bij boeiende kunstenaars en dichters. Zo behoorden o.m. Marcel Van Maele, René Heyvaert en Paul Snoek tot zijn beste vrienden.

Wij nodigen de Vrienden van Mu.ZEE graag uit voor een geleid bezoek aan de tentoonstelling op **vrijdag 7 juli om 18.30 uur**. Aansluitend genieten we (bij mooi weer) van een glaasje in de tuin van de Venetiaanse Gaanderijen. Reserveren is verplicht via meire.martine@gmail.com voor 1 juli 2023.

Stadsmuseum

GELEID BEZOEK AAN DE EXPO '85 JAAR HOTELSCHOOL'

➤ De twee curatoren van de expo, Eric Vloeberghs (links) en Serge Van Daele

Het geleid op zaterdag 22 april 2023 wordt opgesplitst in twee groepen: één om 14 uur en één om 15.30 uur. Per groep kunnen maximaal 25 personen deelnemen.

De Vrienden bezoeken de expo o.l.v. de twee curatoren: Eric Vloeberghs en Serge Van Daele. Nadien is er gelegenheid om iets te consumeren in het Visserscafé.

Meer info over de tentoonstelling zelf vindt u in Pro Luce 92, p. 6.

Inschrijven bij secretaris Johan Van Roose, per mail johan.vanroose@muzee.be of (tijdens de kantooruren) per telefoon 0497 59 55 76

Reizen

UITSTAP NAAR HET MILJOENENKWARTIER IN GENT

» Villa van Berteloot hoek Congreslaan/ De Smet de Naeyerplain

Tijdens een wandeling van 2,5 à 3 uur op **zaterdag 24 juni 2023**, met een koffiepauze in het voormalige redershuis Lalemant (nu Hotel Orion), gidst Vriendenlid Mady Vion ons door de wijk waar zij 26 jaar gewoond heeft.

We vertrekken aan de achterkant van station Gent Sint-Pieters, met allereerst duiding over de situatie vóór de Wereldtentoonstelling 1913. Daarna gaan we op zoek naar sporen daarvan in het straatbeeld. Zo belanden we op de voormalige expoterreinen. Vanaf daar is het een samenspel

van overblijfsels van de Wereldtentoonstelling en de urbanisatie waaruit het Miljoenenkwartier ontstond.

We wandelen door de Congreslaan en het De Smet de Naeyerpark, met aan weerszijden imposante huizen. Na de koffiepauze (koffie, thee of frisdrank met versnaperingen: € 8, zelf te betalen) keren we langs een stuk van de Vaderlandstraat en de Sint-Pietersaalstraat, en via de Clementinalaan terug naar het station.

Praktische informatie

We reizen met **de trein van 13.43 uur** naar Gent, waar we om 14.21 uur aankomen en de wandeling starten om 14.30 uur. Afspraak **om 13.20 uur in de hal van station Oostende**. Iedereen voorziet zich van een treinbiljet heen-terug naar Gent: voor 65+ een seniorenbiljet, voor de anderen een weekendbiljet. Het aantal deelnemers is beperkt tot 20 personen. Deze uitstap is niet geschikt voor minder mobiele personen.

Inschrijven bij Femke Simonis, per mail

femke.simonis@skynet.be of per sms/telefoon 0477 58 41 82.

Lezing

IN REVELRY AND SHADOW: CARNIVAL IN THE ART OF JAMES ENSO AND LÉON SPILLIAERT

Zoals de titel al aangeeft, is deze lezing in het Engels. Als doctoraatsstudente aan de beroemde Princeton University (New Jersey, VS) doet Hannah Rose Blakeley onderzoek naar de carnavaleske aspecten in het werk van Ensor en Spilliaert. Ze verblijft hiervoor tot april in België en wil

» In Revelry and Shadow: Carnival in the Art of James Ensor and Léon Spilliaert

de Vrienden van Mu.ZEE de primeur geven van een exclusieve lezing met toelichting over haar PhD, op **zaterdag 25 maart, om 14.30 uur, in het Auditorium in Mu.ZEE**.

Voor de Vrienden van Mu.ZEE is deze lezing gratis, evenals voor geïnteresseerde studenten. Niet-leden betalen € 5. Zowel leden, studenten als niet-leden kunnen zich tot **24 maart** inschrijven bij Gregory.Boite@muzee.be

Leden-kunstenaars stellen tentoon

FRED MAËS

Van ons Vriendenlid Fred Maës zijn acht kunstwerken uit de Mouettismereeks opgenomen in de vaste collectie van het Nationaal Museum in Sofia (Bulgarije) en zes werken uit diezelfde reeks in de Lessedra Gallery, eveneens in Sofia.

Solotentoonstelling van recent werk:

Galerie Expo 18, IJzerstraat 18, Oostende van 30 april t.e.m. 31 mei 2023

RON VAN DE VYVER

Gallery AP'ART, Maïsstraat 4, 9000 Gent

Open: za 1 en zo 2 april, za 22 en zo 23 april, za 20 en zo 21 mei van 15u tot 18u of na afspraak.

Galerie ART-UUR, Lisperstraat 60, 2500 Lier

One man show 'Het vierkant en het landschap' van za 8 april t.e.m. zo 7 mei

Open: do-za van 10 tot 18u

en elke 1e en 3e zondag van de maand.

Reizen

TERUGBLIK OP HET BEZOEK AAN HET BELVUEMUSEUM EN PICASSO

Op zaterdag 4 februari 2023 stapten vijftien Vrienden o.l.v. voorzitter Martine Meire op de trein naar Brussel voor een bezoek aan het BELVuemuseum in de voormiddag en aan de expo Picasso&Abstraction in de namiddag.

Het BELVuemuseuml vertelt de geschiedenis van België thematisch vanaf 1830 tot heden, met als laatste ook taal, migratie en Europa. Onze gids leidde ons met kennis van zaken rond.

Na de lunch in de cafetaria van het BELVuemuseum bezochten we Picasso&Abstraction in het KMSKB, aan de overkant van het Koningsplein. Onze gids was de Oostendse Bo die ons enthousiast op diverse details wees in de geëxposeerde

werken en ons geregeld vroeg wat we in een kunstwerk herkenden, dit om te bewijzen dat Picasso helemaal niet abstract schilderde en zijn werken duidelijke titels meegaf. (FS)

➤ Bover: rondleiding in het BELVuemuseum

➤ Onder: ronleiding in het KMSKB

Mu.ZEE

GELEID BEZOEK AAN DE EXPO 'RAOUL DE KEYSER, CONVERSATIONS IN A FIELD'

➤ Medecurator Ilse Roossens verwelkomt de Vrienden

Op zondagochtend 29 januari genoten 17 aandachtige leden van een boeiende rondleiding door de expo 'Raoul De Keyser, conversations in a field'. Onze gids was Ilse Roossens, medecurator van deze interessante expo die vanuit haar

expertise haar ervaringen met de Amerikaanse curatoren en kunstenaars met ons deelde. De relatie van de familie van Raoul De Keyser met zijn oeuvre kwam uitvoerig aan bod, evenals zijn beïnvloeding van hedendaagse kunstenaars. (MM)

➤ Uitleg bij het werk van Vincent Fecteau, zonder titel (2006), papier-maché en acryl

Wij gedenken

Op 25 januari 2023 is ons Vriendenlid Marcel Leeuwerck op 91-jarige leeftijd overleden. Hij was de vaste chroniqueur van onze museumreizen, toen ze nog door onze reisleidster Sonja Geeraerts werden georganiseerd. Ondanks het feit dat hij bijna blind was, publiceerde hij toch nog in Pro Luce 91 (juli-augustus-september 2022, p. 14) een artikel over kunst op de overzetboot 'Raveel ontmoet Ensor', zoals gewoonlijk doorspekt met een subtiele dosis humor. We zullen je missen, Marcel!

» Foto van Villa des Hirondelles, uiterst recht op de Zeedijk in Oostende

In 2022 bestond het MSK Gent 225 jaar; het is daarmee het oudste museum van België. Het MSK vierde deze verjaardag met een overzichtstentoonstelling van stadgenoot Albert Baertsoen (1866-1922), protagonist van het fin de siècle, mede naar aanleiding van de honderdste verjaardag van zijn overlijden.

Albert Baertsoen werd geboren in een rijke familie van liberale Gentse textielabrikanten. Zijn ouders zagen al snel dat hij niet in de wieg was gelegd voor het bedrijfsleven en gaven hem alle kansen om zijn artistieke talenten te ontwikkelen, zowel picturaal als muzikaal. Zo behaalde hij in 1886 de tweede prijs zang aan het Gentse conservatorium. Hij kreeg privéles schilderkunst van onder meer Jean Delvin, docent aan en later directeur van de Gentse Academie voor Schone Kunsten.

Hoewel Albert Baertsoen vooral naam zou maken als schilder van stedelijke landschappen, is water alomtegenwoordig in zijn werk: grachten en waterwegen in Gent, Brugge, Zeeland, Amsterdam en elders, marines, havens en kaden langs de Theems in Londen. Zijn atelier in Gent bevond zich aan de samenvloeiing van de Coupure en een Leiearm.

Zomers aan zee

In 1888 kochten zijn ouders de riante Villa des Hirondelles op de Zeedijk in Oostende, op een paar honderd meter van het chalet van Leopold II. Op de foto uit ca. 1900 staat de villa helemaal rechts, met links de hotels Beau Rivage en Splendid.

» Avond op het duin, Mariakerke-aan-Zee (1892), olieverf op doek

Voorheen bezat de familie, die de zomers aan zee doorbracht, al een woning in de Van Iseghemlaan, ter hoogte van de Boekareststraat. De jonge Albert leerde er in de jaren 1880 James Ensor kennen. In 1887 kreeg hij van Ensor een exemplaar aangeboden van diens etsen 'Christus bedaart de storm' en 'De boomgaard',

en later ook van 'Gestrande schuiten'. Voor Baertsoen was de zes jaar oudere Ensor een bron van inspiratie. Zijn in 1892 geschilderde 'Avond op het duin, Mariakerke-aan-Zee' doet sterk denken aan Ensors ets 'Groot gezicht op Mariakerke-aan-Zee' uit 1887. Samen met Ensor was Baertsoen ook een van de stichtende leden van de Cercle des Beaux-Arts d'Ostende.

Voor Baertsoen was Oostende ook een gemakkelijk vertrekpunt naar Londen, waar hij vanaf 1889-1890 geregeld enkele dagen verbleef en waar hij de Theems en de haven schilderde in de mist, bij regen of in de avondschemering. Ook verbleef hij er tijdens WO I, zoals zoveel naar Engeland gevluchte Belgen.

» Strand, grijs weer' (1888), Olieverf, pastel en zand op doek

Internationale bekendheid

In 1890 trouwt hij met Berthe Delstanche, van wie hij in 1901 zal scheiden. Intussen maakt hij naam in het buitenland en exposeert hij geregeld in Parijs, Berlijn, Dresden en München. In 1894 koopt het Parijse Musée du Luxembourg zijn schilderij 'Oud kanaal in Vlaanderen', als eerste in een reeks van drie aankopen. Hij verwierf de eretitel 'le peintre de Gand'.

In 1905 trouwt hij voor de tweede keer, ditmaal in Luik met Claire Neujean. In datzelfde jaar wordt er een overzichtstentoonstelling van zijn werk georganiseerd in de Cercle Artistique et Littéraire in Brussel.

Vlak voor WO I staat Albert Baertsoen op het toppunt van zijn artistieke roem en ontvangt hij officiële eerbewijzen in binnen- en buitenland. Hij kon het zich financieel permitteren om te leven van en voor de kunst. Hij engageerde zich volop in het sociaal-culturele leven van zijn tijd en was betrokken bij de oprichting van diverse kunstkringen en bij tal van initiatieven in de artistieke sfeer, zoals de organisatie van tentoonstellingen.

Na de Londense periode tijdens WO I keert hij in 1919 terug naar Gent, waar hij op 9 juni 1922 overlijdt en begraven wordt op Campo Santo.

Femke Simonis

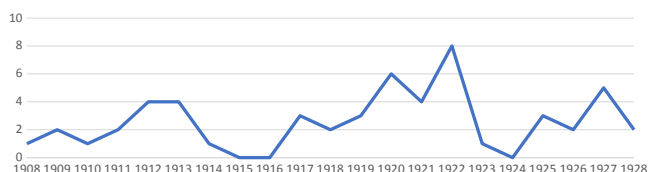

LÉON SPILLIAERT: EEN BUITENBEENTJE IN DE BELGISCHE KUNST (DEEL 2)

In Pro Luce 92 kon u al kennismaken met de tentoonstelling als middel tot naambekendheid bij Spilliaert. Daarbij ging ik kort in op de algemene tendensen in het totaal aantal initiatieven die georganiseerd werden, waarbij werk van de kunstenaar aan het publiek getoond werd. Via afgebakende significante periodes in Spilliaerts leven worden deze tendensen in dit onderdeel diepgaander onder de loep genomen. Intussen heb ik deze tendensen, zeker voor de laatste twee decennia, aangepast. Hiervoor gaat mijn welgemeende dank naar mevrouw Anne Adriaens-Pannier, voor de inzage in haar lijst met tentoonstellingen van Spilliaert. Een eerste afbakening vindt plaats vanaf zijn eerste deelname in 1908 aan de zomertentoonstelling in het Oostendse Kursaal en eindigt in 1928. Deze periode kenmerkt zich door een experimenteerdrang bij Spilliaert. Zijn blikveld is ook meer gericht naar een wereld die zichzelf overstijgt. Een combinatie van diverse stijlen in zijn oeuvre zal bij het brede publiek een impact hebben gehad op hoe zijn werk werd ontvangen. Spilliaert werd in deze periode ook meer als kunstenaar erkend.

Een volgende periode die aan bod komt, vangt aan in 1929 toen de beurskrach van start ging, tot aan zijn overlijden in 1946. In tegenstelling tot de eerste periode keert Spilliaert in zijn oeuvre nu terug naar zijn innerlijke leefwereld, waarbij hij de focus legt op zijn persoonlijke spirituele zoektocht. In zijn werken komt dit tot uiting in zijn overmatig kleurgebruik van overwegend zwart-witte toetsen, waarmee hij voornamelijk een stemming van desolatheid, somberheid en leegte opwekt. Als laatste afbakening ten slotte geldt de periode na zijn overlijden tot heden.

Periode 1908-1928

Vanaf Spilliaerts eerste deelname in 1908 aan de groepstentoonstelling van de Salon des Beaux-Arts in het Kursaal tot aan de vooravond van de economische recessie in 1928 zijn er enkele tendensen die in het oog springen. Op 27-jarige leeftijd nam de kunstenaar voor het eerst deel aan een tentoonstelling in eigen stad. Hij kwam niet snel onder de aandacht als kunstenaar. Zijn werk laat zich immers niet in een bepaalde stijl onderbrengen. Zijn studie aan de Kunstacademie van Brugge bleek ook geen succesvolle periode te zijn geweest, aangezien hij na enkele maanden een punt zette achter zijn opleiding. Hierdoor kan hij eerder als autodidact gezien worden. Ook zijn persoonlijkheid was een factor waarom hij laattijdig zijn werk exposeerde. Introvert van aard twijfelde hij voortdurend aan zijn eigen kunnen. Zijn werken tentoonstellen behoorde allerm minst tot zijn interesses, waardoor het verwerven van naambekendheid in bredere kunstkringen een moeilijke zaak werd.

Een beslissing die Spilliaert nam en die grote gevolgen had voor zijn loopbaan, was om in 1902 in dienst te treden bij de toen bekende Brusselse uitgever en kunstkenner Edmond Deman. Die bracht hem in contact met het kunstenaarsmilieu in Brussel. In de samenstelling van de tentoonstellingen merken we dit stevast op. Spilliaerts deelname aan kunstkringen als Les Indépendants (1909, 1911, 1913, 1917), Doe stil voort (1910, 1912) en Le Sillon (1912-1913) zijn hiervan een gevolg en tonen duidelijk aan dat de beginnende jaren van zijn deelname aan exposities hoofdzakelijk in Brussel plaatsvond.

Tot aan de Eerste Wereldoorlog zien we een geleidelijke stijging in het aantal initiatieven om het werk van Spilliaert naar buiten te brengen. De verkoop van zijn werk toont ons een ander beeld. De

Franstalige dichter en kunstcriticus Emile Verhaeren, die Deman met Spilliaert in contact bracht, opende voor de kunstenaar deuren naar het buitenland. Niet alleen kreeg hij de broodnodige steun van Verhaeren, ook introduceerde die hem in de Parijse kunstwereld, waar Spilliaert in contact werd gebracht met de kunsthandelaar Clovis Sagot die erin geslaagd was om enkele tekeningen van de kunstenaar te verkopen. De verspreiding van zijn werk en een opkomende naambekendheid zijn hiervan het resultaat. Buitenlandse successen in Frankrijk vertaalden zich evenwel niet op Belgische bodem. Tijdens de oorlogsjaren waren er geen exposities met werk van Spilliaert. Een opkomende belangstelling voor zijn oeuvre stellen we pas vast in 1917, met een drietal tentoonstellingen waaraan hij deelnam. In 1922 liep dit aantal zelfs op tot acht.

In de literatuur wordt de toenemende waardering voor Spilliaerts werk bevestigd. Hij ondernam na WO I meerdere reizen naar Parijs om zijn werk te verkopen. Zo kunnen we lezen in een brief die Spilliaert in 1920 vanuit Parijs schreef aan zijn vriend Paul Desmeth: *“Al wat ik had meegebracht is integraal door een van de grootste collectioneers van Parijs gekocht. De Parijse handelaars beginnen mij van alle kanten te vragen. Vandaag vond ik in mijn brievenbus drie kaartjes van kunsthandelaars die een afspraak willen. Maar alles is verkocht. Ik heb niets meer. Wat zullen ze daar in België van denken, al die lui die mij gekrenkt en gekwetst hebben?”* (A. Adriaens-Pannier en N. Hostyn, Léon Spilliaert, Ludion, 1996, p. 29-30)

In België bleef de waardering voor zijn werk in het begin van de jaren 1920 achterop hinken in vergelijking met Frankrijk, waar de verkoop van Spilliaerts werken sterkere cijfers kon voorleggen. Succes in België bleef evenwel niet uit. Met het ondertekenen van zijn eerste contract bij Paul-Gustave Van Hecke en André de Ridder in 1920, oprichters van de galerij en het tijdschrift *Sélection*, kreeg Spilliaert een solotentoonstelling. Dezelfde eer viel hem rond dezelfde periode te beurt met een expositie in de Brusselse galerij Le Centaure. Zijn moeilijke persoonlijkheid en desinteresse om mee te werken aan tentoonstellingen, die hem volgens hem van zijn werk afleidden, leidde ertoe dat Spilliaert pas op latere leeftijd erkenning begon te krijgen. Dit zal ongetwijfeld zijn invloed hebben gehad op de naambekendheid van de kunstenaar.

Na het piekjaar 1922, met acht tentoonstellingen op de teller, daalt het aantal jaarlijkse tentoonstellingen drastisch, waarna het zich opnieuw herstelt vanaf 1925 met een drietal initiatieven. Mede hiervoor verantwoordelijk is Henri Vandeputte, vriend en mecenas van Spilliaert. Niet alleen was hij als dichter en uitgever van belangrijke tijdschriften een invloedrijk persoon in de kunstwereld, ook kon hij als directeur van het Kursaal in Oostende vanaf 1925 tot 1931 zijn stempel drukken op het cultureel programma.

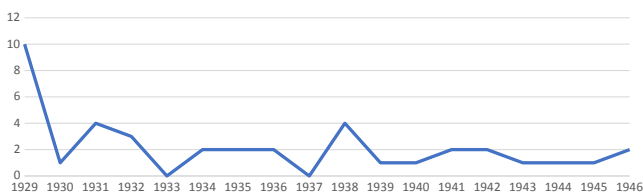

In de analyse blijkt dit ook tot uiting te komen. In het Kursaal gaf hij enkele presentaties met werk van Spilliaert. Er waren groepstentoonstellingen in 1925 en 1926, evenals een belangrijke individuele tentoonstelling in augustus 1931.

Vandeputte was vol lof over zijn werk en deed de nodige pogingen om zijn naam en oeuvre op Parijse bodem te verspreiden. Zo uit Vandeputte in de zomer van 1920 zijn voorkeur voor Spilliaerts werk: *"Quand on réunira en une exposition les 3 ou 400 dessins que Spilliaert a déjà éparpillés dans les premières collections de Paris et de Bruxelles on sera ébloui et, le cas Spilliaert répétera le cas Ensor."* (A. Adriaens-Pannier, Léon Spilliaert, p. 59)

Het jaar 1927 was voor Spilliaert een veelbelovend jaar. De erkenning kende in België zijn opgang met de organisatie van een grote individuele tentoonstelling in de galerij Georges Giroux in Brussel. Datzelfde jaar sloot de kunstenaar zich ook aan bij de kunstkring 'Kunst van Heden' in Antwerpen. In 1921 en 1925 nam Spilliaert er al deel aan het Salon. In 1928 mocht hij samen met tal van kunstenaars zijn werk inzenden voor de tentoonstelling 'L'art belge depuis l'impressionnisme' in het Musée du Jeu de Paume in Parijs. Spilliaerts faam werd hiermee als kunstenaar onderstreept.

Periode 1929-1946

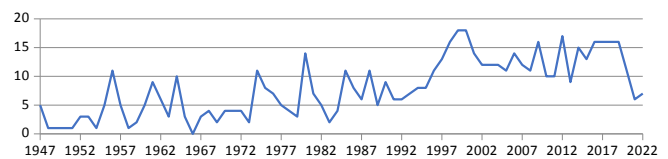

De volgende afbakening beslaat de periode 1929-1946. De belangstelling voor het werk van Spilliaert scheert hoge toppen, met een aantal van tien tentoonstellingen in 1929. Opnieuw werd een grote solotentoonstelling op touw gezet in de galerij Georges Giroux. Dit hoge aantal initiatieven die genomen werden om werk van Spilliaert tentoon te stellen, is het gevolg van zijn deelname aan een eerste reeks tentoonstellingen op Amerikaanse bodem. Deze rondreizende groepstentoonstelling met als titel 'Exhibition of Contemporary Belgian Painting, Graphic Art and Sculpture' werd namelijk op zeven plaatsen in de Verenigde Staten van Amerika getoond.

Helaas bleek dit succesverhaal van korte duur te zijn. De economische recessie gooide roet in het eten. De beurskrach in 1929 die zich vooral in het begin van de jaren '30 liet voelen in Europa, bleek een serieuze economische aderlating te zijn. De werkloosheids- en armoedecijfers stegen schrikbarend. Ook de kunstwereld ondervond hiervan een grote impact. Dit fenomeen zien we grafisch weergegeven met een abrupte daling van het aantal tentoonstellingen in 1930. Doorgaans stellen we minder deelnames vast aan exposities in de jaren 1930 als we dat gaan vergelijken met de tweede helft van de jaren 1920. In 1931 en 1938 werden er telkens maar vier initiatieven genomen. Ook zijn buitenlandse groei geraakte in het slop. In de hele periode 1930-1940 nam Spilliaert maar deel aan één tentoonstelling, met de expo 'Honderd jaar Belgische kunst' in Amsterdam, in 1931.

Wel nam de kunstenaar geregeld deel aan terugkerende initiatieven, georganiseerd door de Galerie Studio in Oostende en de Salons van Kunst van Heden te Antwerpen.

Periode 1947-2022

Heel wat kunstenaars ondervonden zware financiële gevolgen door de stijgende inflatie. De impact op Spilliaert bleek van geringe aard te zijn, aangezien hij door het overlijden van zijn vader Leonard Spilliaert een financiële opsteker kreeg. Een andere manier waarop kunstenaars hun werk konden blijven verkopen in deze moeilijke periode, is door andere kunstvormen te hanteren. Zo begon Permeke zich toe te leggen op de beeldhouwkunst om een ander publiek aan te boren en de dalende aankoop op de kunstmarkt te compenseren. Spilliaert op zijn beurt legde zich toe op de illustratieopdrachten die hij ontving. De dalende deelnames aan exposities in de jaren 1930 is een trend die zich bij Spilliaert voortzet tijdens de Tweede Wereldoorlog, voor de kunstenaar financieel een moeilijke periode om rond te komen.

In het jaar na Spilliaerts overlijden werden er diverse tentoonstellingen in Antwerpen, Brussel en Oostende georganiseerd. Deze brachten een hommage aan het leven en oeuvre van de kunstenaar. Pas in 1956 komt er een eerste piek, met elf tentoonstellingen. Die trend zet zich in de jaren 1960 voort met een stijging van het aantal tentoonstellingen en publicaties van Spilliaerts werk. Deze opwaartse trend manifesteert zich het duidelijkst in de jaren 1970 en blijft gestaag toenemen tot het jaar 2000. We kunnen stellen dat de belangstelling voor het werk van Spilliaert via tentoonstellingen postuum geleidelijk toenam en rond de eeuwwisseling culmineerde met heel wat binnen- en buitenlandse exposities. Een absoluut recordjaar wordt opgetekend in 2000, met maar liefst achttien tentoonstellingen, waar werk van Spilliaert werd getoond. Frappant is dat het niveau van rond 2000 tot op heden gehandhaafd blijft, met tien à vijftien tentoonstellingen per jaar en met in 2012 zelfs een absolute uitschieter tot twintig exposities.

Deze blijvende waardering voor Spilliaerts werk in de vorm van tentoonstellingen vertoont vanaf 2020 een plotse daling in de cijfers. Terwijl er voorheen nog sprake was van een vijftiental tentoonstellingen per jaar, daalde dit aantal sterk tot zes. Dat heeft natuurlijk alles te maken met het coronavirus dat hard toesloeg, waardoor het onmogelijk werd om tentoonstellingen te organiseren.

Toch nam de belangstelling voor Spilliaert in die periode sterk toe, met belangrijke solotentoonstellingen in de Royal Academy of Arts in Londen en het Musée d'Orsay in Parijs. Het is nu de vraag of dit enige invloed zal hebben op hoe het oeuvre van Spilliaert wordt gepercipieerd en of dit zich vertaalt in een toenemend aantal tentoonstellingen.

Gregory Boite

bestuurslid

PS Tot eind mei loopt er in Lausanne (CH) een groots opgezette Spilliaerttentoonstelling. Eind 2023 is 'Düsseldorf-Neuss (D) aan de beurt.

PRO LUCE

Lidmaatschap

Jeugd (tot 22 jaar)	15 euro	Steunend lid	50 euro
Individueel lid	28 euro	Beschermend lid	150 euro
Gezin samenlevingsstarief	45 euro		

Inlichtingen bij de penningmeester Joël Nieuwenhuysse (tel. 059 80 30 61)

Redactieraad

Martine Meire (voorzitter), Willy Bosschem, Johan De Vylder, Jacques Mertens Valère Prinzie, Femke Simonis (redactiesecretaris).

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdrage.

Logo en emblemata: Willy Bosschem

Druk: Lowyck, Archimedesstraat 53, 8400 Oostende

Fotoverantwoording: Valère Prinzie

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1990 (Nr. 11538) en aangepast in het nr. van 15 juli 1999 (Nr. 10699), gewijzigd in het kader van de wet op de v.z.w.'s op 15 januari 2005, gewijzigd op 21 februari 2009 (Nr.11533), op 22 februari 2014, op 8 augustus 2016 en op 9 november 2016.

Deze vereniging is aangesloten bij de "Federatie van Vrienden der Musea van België" en bij de "Cultuurraad Oostende".

Maatschappelijke zetel: p.a. Martine Meire, voorzitter
Roekstraat 4, 8400 Oostende

Secretariaat: Johan Van Roose, Romestraat 11, 8400 Oostende
johan.vanroose@muzee.be of 0497 59 55 76

Penningmeester: Joël Nieuwenhuysse, jnieuwenuysse@telenet.be

Bankrelatie Vrienden Mu.ZEE

p.a. Albatrosstraat 10, 8400 Oostende

IBAN: BE16 0012 0908 3374, BIC: GEBABEBB

Ondernemingsnummer: 0443073531

iedere dag open
van 9.00u tot 23.00u
keuken open tot 23.00u
Hendrik Serruyslaan 18 A
8400 Oostende
Reservaties & info
0496 25 84 88
cultuurcafe@degrotestpost.be

MEESSCHAERT & PARTNERS

OUTPLACEMENT EN LOOPBAANBEGELEIDING

www.meesschaert.be +32 475 97 67 06

Joseph Willaert creëerde dit werk, een voorwerpschilderij, in 1968 in een opzettelijk eenvoudige, haast naïeve stijl, die aanleunt bij het hyperrealisme en de pop-art. De stijl wordt ook nieuwrealisme genoemd. Bij zijn schilderijen verwerkt Willaert objecten: een riek tegen een staldeur, of zoals in dit werk een krat tegen een gevel. De heldere kleuren ogen kinderlijk: de krat tegen de gevel verhoogt het realiteitsgehalte en kan zelfs banaal worden genoemd. Het gewone leven reflecteert een zeker nostalgisch gevoel. Er steekt humor in dit werk, met een knipoog naar de gewone mens die echter niet wordt afgebeeld.

Joseph Willaert, Pakhuis A. Degroote 1968, 250x280 cm, inv. 00.099, collectie Mu.ZEE.

Martine Meire, voorzitter

Antwerpenstraat 2,
8400 Oostende
Tel. 0484 65 50 14

VAN SCHOOTE
n.v. Verzekeringsadviseurs
Alle verzekeringen

Alfons Pieterslaan 90-92
8400 Oostende
Tel. 059 70 40 54
Fax 059 70 67 72
a.vanschoote@vanschoote.be

Elke dag open van 12u tot 18u
Tijdens de zomer van 12u tot 19u

Leopoldstraat 1, 8400 Oostende
059 70 54 37

Voor meer info zie onze website
www.villalet-mingole.be info@villalet-mingole.be